

5.6. Stapsgewijs Turkije

5.6.1. Stap 1: Kies een rechtsvorm

5.6.2. Stap 2: Schrijf je bedrijf officieel in bij de Kamer van Koophandel

5.6.3. Stap 3: Fiscale regelgeving en boekhouding

5.6.4. Stap 4: Schrijf een bedrijfsplan

5.6.5. Stap 5: Een zakelijke rekening openen

5.6.6. Stap 6: Milieubeschermingswetten en -regels en het aanvragen van vergunningen

5.6.7. Stap 7: Privacy / bescherming van persoonlijke gegevens (een zakelijke website maken)

5.6.8. Stap 8: Verzekering

5.6.9. Stap 9: Human Resources Management

5.6.10. Stap 10: Patenten en Brands

Introductie Turkije

Er is een bepaling in clausule (I) van artikel 5 van de verordening inzake het openen van een bedrijf en werkvergunningen, gepubliceerd in het staatsblad van 10.08.2005 en genummerd 25902, die de bepaling bevat: "Voldoen aan de bepalingen van de wetgeving inzake vreemdelingen betreffende het openen en in dienst nemen van bedrijven door buitenlanders ". In overeenstemming met [Wet nr. 6735](#), Buitenlanders die een bedrijf willen openen, moeten een werkvergunning krijgen van het Ministerie van Arbeid, Gezin en Sociale Diensten voordat ze kunnen werken.

Als buitenlanders een bedrijf willen openen en onder hun eigen naam en een account, moeten ze bij MoLFSS een aanvraag indienen om een werkvergunning te verkrijgen na voltooiing van de vestigingsprocedures van de genoemde werkplekken bij de relevante autoriteiten (zoals de publicatie van de werkplek in het handelsregister of het handelsregister en het verkrijgen van een fiscaal nummer). Als resultaat van de evaluatie die MoLFSS moet maken, moeten buitenlanders wiens verzoek is goedgekeurd en aan wie werkvergunningen zijn verleend, een aanvraag indienen bij de relevante gemeenten met deze vergunningen en een bedrijfsvergunning en werkvergunning aanvragen.

De procedures en principes voor Syriërs onder tijdelijke bescherming om in ons land te werken, worden geregeld door de "Regeling werkvergunningen voor vreemdelingen onder tijdelijke bescherming", die werd gepubliceerd in het [staatsblad van 15.01.2015 en genummerd 29594](#)., en een werkvergunning voor buitenlanders MoLFSS onder het kader van werken in Turkije.

Buitenlanders die voor eigen rekening zelfstandig werken in het kader van tijdelijke bescherming, na voltooiing van de oprichtingsprocedures van de werkplek op voorwaarde dat ze belastingnummers hebben door de documenten te scannen die de activiteit van de werkplek aangeven, zoals het handelsregister gazette voor bedrijven, het relevante kamerregistratiedocument voor wezenlijke kooplieden, handelaars en ambachtslieden aan het automatiseringssysteem tijdens de aanvraag. Je moet een werkvergunning hebben voordat je aan het werk gaat. De buitenlander moet een werkvergunning hebben bij het verlenen van een bedrijfs- en werkvergunning door de bevoegde autoriteiten.

Bijna 4 miljoen Syriërs in Turkije

Ondanks hun succes werken jonge migrerende (Syrische) ondernemers in alle landen binnen een onbekende economie en regelgevingsomgeving, met een beperkt klantenbestand en een inconsistente toegang tot incentives en zakelijke ondersteuning. In Turkije kunnen partnerschappen met Turkse bedrijven een aantal van deze uitdagingen vergemakkelijken. Syrische bedrijven brengen unieke competenties met zich mee, waaronder bekendheid met de Arabisch sprekende consumenten van Turkije en bestaande banden met bedrijven in Syrië, het grotere Midden-Oosten en Noord-Afrika. Het benutten van deze competenties kan nieuwe groeikansen betekenen voor Turkse bedrijven. In wezen kunnen Syrische bedrijven toegang bieden tot nieuwe markten in het buitenland, maar Turkse bedrijven kunnen Syriërs helpen binnenlandse markt te breken.

Het Turkse Ministerie van Nationaal Onderwijs (MoNE) beveelt het volgende aan om meer interactie en uiteindelijk partnerschappen tussen Turkse en Syrische bedrijven te cultiveren voor wederzijds voordeel:

- Syrische bedrijven voorzien van middelen om door de Turkse markt en regelgevende omgeving te navigeren.
- Investeer in mogelijkheden voor opleiding en capaciteitsopbouw voor Syrische en Turkse bedrijven, evenals overheidsinstanties die bedrijven en buitenlandse investeerders bedienen.
- Bied netwerkmogelijkheden en platforms aan voor Syrische bedrijven om hun producten en diensten te promoten.
- Beleidonzekerheden en regeldruk verminderen om Syrische langetermijninvesteringen in Turkije aan te moedigen en formalisering te vergemakkelijken.
- Het bereik en de rechtvaardige toegang tot incentives voor Syrische bedrijven vergroten, vooral om hun exportpotentieel en brand (merk)ontwikkeling te realiseren.
- Verzamel en geef toegang tot gedetailleerde gegevens over Syrische bedrijven voor verdere analyse.

Kamers van koophandel en industrie in alle provincies kunnen het volgende:

- Bereid Arabische taalgidsen voor om o.a. Syrische ondernemers te helpen bij het vinden en runnen van een bedrijf in Turkije. De [Gaziantep Kamer van Koophandel heeft hier ervaring mee](#).
- Staf toegewijde helpdesk voor Syrische ondernemers die een bedrijf willen starten. Bied training en ondersteuning over Turkse wet- en regelgeving, bankregelgeving en beschikbare investerings- en export incentives.
- Organiseren van zakelijke netwerkbijeenkomsten. Breng Syrische en Turkse bedrijven samen onder de paraplu van een onpartijdige kamer.
- Syrische bedrijven een platform en locatie bieden om hun commerciële activiteiten bij Turkse bedrijven te introduceren. Het houden van deze bijeenkomsten in het Engels kan voor sommige potentiële partners een gemeenschappelijke werktal zijn.

5.6.1. Stap 1: Kies rechtsvorm

Bedrijfstypen onder TCC en alternatieve rechtsvormen

Er zijn rechtsvormen met- en zonder rechtspersoonlijkheid voor bedrijven onder de TCC, waarin staat dat bedrijven onder de volgende typen kunnen worden opgericht:

a. Rechtsvormen met rechtspersoonlijkheid

Naamloze vennootschap (JSC)

Vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (LLC)

Coöperatieve vennootschap

Hoewel sommige financiële drempels (d.w.z. minimumkapitaal) en organen van elkaar verschillen, zijn de te volgen procedures voor het opzetten van een JSC of een LLC dezelfde.

b. Rechtsvormen zonder rechtspersoonlijkheid

Collectief bedrijf (Maatschap)

Commanditaire Vennootschap

Hoewel bedrijven kunnen worden opgericht volgens deze vijf verschillende typen, zijn JSC en LLC de meest gebruikte typen, zowel in de wereldeconomie als in Turkije..

5.6.2. Stap 2: Schrijf je bedrijf officieel in bij de Kamer van Koophandel

Turkije heeft hervormingen doorgevoerd om het zakendoen te vergemakkelijken en het investeringsklimaat te verbeteren, de bureaucratie bij het opzetten van een bedrijf weg te nemen en de kosten en procedures tot een minimum te beperken. Daartoe wordt het oprichten van een bedrijf nu alleen gedaan bij handelsregistratiekantoren in de Kamers van Koophandel en ontworpen als een 'one-stop-shop'. Het proces is binnen dezelfde dag voltooid. Het proces van het oprichten van een naamloze vennootschap of vennootschap met beperkte aansprakelijkheid is vrij eenvoudig en ongecompliceerd, vooral nadat de notariële en apostillecertificering of bekrachtigingsformaliteiten zijn voltooid met betrekking tot de documenten die bij de aanvraag moeten worden ingediend. Om het proces van het oprichten van een bedrijf in Turkije te starten, moet bepaalde informatie op MERSIS worden ingevoerd. Deze stap vereist onder meer dat een fiscaal identificatienummer wordt verkregen voor niet-Turkse individuen en/of rechtspersonen die aandeelhouders en/of bestuurders van het bedrijf zullen zijn. Zodra de belastingidentificatienummers zijn verkregen van de relevante belastingdienst en aan MERSIS zijn verstrekt, wordt een MERSIS-nummer gegenereerd voor buitenlanders.

Bij indiening van de documenten via MERSIS, zullen dergelijke documenten worden gecertificeerd door een notaris of het relevante handelsregister in Turkije. Bij de certificering van de documenten moeten de gecertificeerde documenten en alle andere ondersteunende oprichtingsdocumenten (bijv. Handtekeningverklaringen door de leden van de raad van bestuur en andere ondertekenaars, blokkeerbrief van een bank in Turkije waarin wordt verklaard dat ten minste 25 % van het aandelenkapitaal van de entiteit is gestort en geblokkeerd op een bankrekening, enz.) zoals gevraagd door het relevante handelsregister fysiek worden ingediend voor registratie. Zodra het relevante handelsregister alle documentatie als volledig en geschikt heeft verklaard, wordt een registratiecertificaat verstrekt dat de oprichting van het nieuwe bedrijf bewijst. Het handelsregister zal ook de verplichte juridische en financiële boeken van de nieuw opgerichte onderneming samen met het registratiecertificaat verstrekken. Lees verder [hier](#).

5.6.3. Stap 3: Fiscale regelgeving en boekhouding

TURKS BELASTINGSSYSTEEM

Het Turkse directe belastingstelsel bestaat uit twee hoofdbelastingen; inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting. Een individu is onderworpen aan de inkomstenbelasting over zijn inkomen en verdiensten, in tegenstelling tot een vennootschap die aan vennootschapsbelasting is onderworpen over zijn inkomen en verdiensten. De belastingregels voor individuele inkomsten en inkomsten zijn opgenomen in de wet op de inkomstenbelasting 1960 (ITL). Evenzo zijn de regels met betrekking tot de belasting van bedrijven opgenomen in de wet op de vennootschapsbelasting 1949 (CTL). Ondanks het feit dat elk onder een andere wetgeving valt, zijn veel regels en bepalingen van de wet op de inkomstenbelasting ook van toepassing op bedrijven, met name wat betreft inkomenselementen en de bepaling van het netto-inkomen.

INKOMSTENBELASTING:

Belastbaar inkomen:

De inkomstenbelasting wordt geheven over het inkomen van particulieren. Onder individuen worden natuurlijke personen verstaan. Bij de toepassing van de inkomstenbelasting worden partnerschappen niet als afzonderlijke entiteiten beschouwd en wordt elke partner afzonderlijk belast over zijn aandeel in de winst. Het inkomen van een persoon kan bestaan uit een of meer inkomenselementen die hieronder worden vermeld:

- Bedrijfswinsten,
- Landbouwwinsten,
- Salarissen en lonen,
- Inkomsten uit zelfstandige persoonlijke dienstverlening
- Inkomsten uit onroerende zaken en rechten (huurinkomsten)
- Inkomsten uit roerende goederen (inkomsten uit kapitaalbeleggingen)
- Overige inkomsten en inkomsten zonder rekening te houden met de bron van inkomsten

Belastingschuld:

In het algemeen wordt het ingezetenschaps criterium gebruikt bij het bepalen van de belastingplicht voor individuen. Dit criterium vereist dat een persoon die zijn woonplaats in Turkije heeft, belasting moet betalen over zijn wereldinkomen (onbeperkte aansprakelijkheid). Elke persoon die meer dan zes maanden in een kalenderjaar in Turkije verblijft, wordt verondersteld inwoner van Turkije te zijn. Buitenlanders die zes maanden of langer in Turkije verblijven voor een specifieke baan of bedrijf of voor bepaalde doeleinden die in het ITL zijn gespecificeerd, worden niet als ingezetenen behandeld en daarom is voor hen geen onbeperkte belastingplicht van toepassing..

Naast het ingezetenschaps criterium, binnen een beperkte reikwijdte, is het nationaliteitscriterium ook van toepassing, ongeacht hun verblijfsstatus. Turkse staatsburgers die in het buitenland wonen en werken voor de overheid of een overheidsinstelling of een bedrijf waarvan het hoofdkantoor in Turkije is gevestigd, worden beschouwd als onbeperkt aansprakelijk belastingplichtigen. Dienovereenkomstig zijn zij onderworpen aan de inkomstenbelasting over hun wereldinkomen.

Niet-ingezetenen zijn alleen belastingplichtig over hun inkomen uit bronnen in Turkije (beperkte aansprakelijkheid). Voor belastingdoeleinden is het vooral belangrijk om te bepalen onder welke omstandigheden inkomen wordt geacht te zijn verkregen in Turkije. De bepalingen van artikel 7 van de wet op de inkomstenbelasting behandelen deze kwestie. In de volgende omstandigheden wordt aangenomen dat het inkomen afkomstig is uit Turkije.

Bedrijfswinst: Een persoon moet een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger in Turkije hebben en inkomsten moeten voortvloeien uit zaken die in deze vaste inrichting of via dergelijke vertegenwoordigers worden uitgeoefend.

Landbouwincome: Landbouwactiviteiten die inkomen genereren, moeten plaatsvinden in Turkije.

Lonen en salarissen:

- Diensten moeten worden verleend of verantwoord in Turkije.
- Vergoedingen, toewijzingen, dividenden en dergelijke betaald aan de voorzitters, bestuurders, accountants en vereffenaars van de vestiging in Turkije, moeten in Turkije worden verantwoord.

Inkomsten uit onafhankelijke persoonlijke diensten: onafhankelijke persoonlijke diensten moeten worden uitgevoerd of verantwoord in Turkije.

Inkomsten uit onroerende goederen:

- Onroerende zaken moeten in Turkije zijn;
- Rechten die als onroerend worden beschouwd, moeten in Turkije worden gebruikt of verantwoord.

Inkomsten uit roerende kapitaalinvesteringen: Investerings van het kapitaal moet in Turkije plaatsvinden.

Overige inkomsten en inkomsten: De activiteiten of transacties die andere inkomsten genereren, gespecificeerd in de wet op de inkomstenbelasting, moeten worden uitgevoerd of verantwoord in Turkije. De hierboven gebruikte term om de belastingplicht van niet-ingezetenen te verduidelijken, betekent dat een betaling in Turkije moet worden gedaan, of dat, als de betaling in het buitenland wordt gedaan, deze in de boeken in Turkije moet worden opgenomen..

Bepaling van het nettoresultaat:

Bedrijfswinst:

Bedrijfswinst wordt gedefinieerd als winst die voortvloeit uit commerciële of industriële activiteiten. Hoewel deze definitie zeer uitgebreid is en alle soorten commerciële en industriële activiteiten omvat, sluit het ITL sommige activiteiten uit van de inhoud van bedrijfswinsten. Over het algemeen worden activiteiten uitgevoerd door handelaars en ambachtslieden die geen vaste vestiging hebben, niet beschouwd als commerciële en industriële activiteiten en zijn ze vrijgesteld van inkomstenbelasting..

Om inkomsten uit commerciële en industriële activiteiten te kunnen belastingen, moet er bovendien continuïteit zijn in de uitvoering van deze activiteiten. Met andere woorden, incidentele activiteiten in die aard worden niet behandeld als commerciële of industriële activiteiten en daarom behandelt de wet op de inkomstenbelasting deze activiteiten als de overige inkomsten en inkomsten..

Het ITL vermeldt niet elke commerciële en industriële activiteit en verwijst voor de reikwijdte van deze voorwaarden alleen naar de Turkse handelswet. Toch worden verschillende activiteiten genoemd, namelijk ter verduidelijking in artikel 37. Deze zijn als volgt:

- De exploitatie van mijnen, steengroeven en tijdgroeven, winning van zand en kiezelstenen operaties van steen- en tegelovens;
- Aandelenhandel;
- Exploitatie van particuliere scholen, ziekenhuizen en soortgelijke plaatsen;
- Regelmatige handelingen van verkoop, aankoop en bouw van onroerend goed;
- Aan -en verkoop van effecten/obligaties namens iemand en doorlopend;
- gehele of gedeeltelijke verkoop van grond die is verkregen door aankoop of ruil en binnen vijf jaar na de aankoopdatum is onderverdeeld en tijdens deze periode of in daaropvolgende jaren is verkocht;
- Inkomsten uit gebitsprothese.

Kortom, het belastbaar inkomen van een zakelijke onderneming is het verschil tussen haar netto activa aan het begin en aan het einde van een kalenderjaar.

Er worden twee methoden gebruikt om bedrijfswinsten te berekenen: forfaitaire basis en werkelijke basis in de eerste methode, de wet op de inkomstenbelasting specificeert de geschatte bedrijfswinsten voor belastingbetalers die in aanmerking komen voor een dergelijke behandeling volgens de relevante bepalingen van de wet. De belangrijkste veronderstelling is dat die belastingplichtigen die door de wet worden gespecificeerd, moeite hebben om de boekhouding bij te houden en hun inkomen op de werkelijke basis te bepalen. Daarom worden hun inkomstenbelastingen berekend op basis van hun geschatte winsten bepaald door de wet.

Bij de laatste methode wordt de bedrijfswinst bepaald op de werkelijke basis: belastingbetalers moeten een boekhouding bijhouden om hun werkelijke inkomsten en uitgaven die zich binnen het kalenderjaar voordoen, te registreren. Over het algemeen worden bedrijfsgerelateerde kosten die zijn betaald of opgelopen in verband met het bedrijfsleven, in mindering gebracht op de opbrengsten:

Aftrekbare kosten:

Om het nettobedrag van de bedrijfswinsten op feitelijke basis te bepalen, kunnen de volgende kosten in mindering worden gebracht op de opbrengsten:

- algemene uitgaven voor het behalen en behouden van bedrijfswinst;
- reis –en maaltijd kosten voor werknemers op de werkplek;
- uitgaven voor medische behandelingen en medicijnen;
- verzekeringen en pensioenpremies;
- kledingkosten betaald voor werknemers;
- verliezen, schadevergoedingen en vergoedingen betaald op basis van schriftelijke overeenkomsten, juridische decreten of krachtens de wet;
- voor de onderneming relevante reis- en verblijfkosten;

- uitgaven voor voertuigen die deel uitmaken van de onderneming en worden gebruikt in het bedrijf;
- belastingen in natura, zoals bouw- en verbruiksbelastingen, postzegels en gemeentelijke belastingen en vergoedingen en heffingen, gerelateerd aan het bedrijf;
- afschrijvingen aangelegd volgens de bepalingen van de wet op de belastingprocedures;
- betalingen aan de vakbonden;

Betalingen die niet als onkosten worden geaccepteerd:

De hieronder vermelde betalingen worden niet als aftrekbare kosten beschouwd;

- fondsen die door de eigenaar of door zijn echtgenoot of kinderen aan de onderneming zijn onttrokken, of andere activa in natura die door hen zijn ingenomen;
- maandelijkse salarissen, lonen, bonussen, provisies en vergoedingen betaald aan de eigenaar van de onderneming, zijn echtgenoot of zijn minderjarige kinderen;
- rente over het door de eigenaar van de onderneming geïnvesteerde kapitaal;
- rente gebaseerd op de rekening-courant van de eigenaar van de onderneming, zijn echtgenoot, zijn minderjarige kinderen inclusief rente op alle vorderingen;
- alle boetes en belastingboetes, evenals vergoedingen die voortvloeien uit onwettige handelingen. Schadevergoedingen die zijn opgelopen als boeteclausules in contracten worden niet beschouwd als schadevergoedingen van punitieve aard;
- % 0 procent van de advertentie-uitgaven voor alle soorten alcohol en alcoholische dranken, tabak en tabaksproducten (huidig tarief is verlaagd tot 0 procent door een regeringsbesluit).

5.6.4. Stap 4: Schrijf een bedrijfsplan

Zie [Hoofdstuk 4](#) en [Hoofdstuk 6](#).

5.6.5. Stap 5: Een zakelijke rekening openen

Het bedrijf moet potentiële fiscale identiteitsnummers voor niet-Turkse aandeelhouders en niet-Turkse bestuursleden van het bedrijf opvragen bij het relevante belastingkantoor. Dit potentiële fiscale identiteitsnummer is nodig om een bankrekening te openen om het kapitaal van de op te richten vennootschap te storten.

De door de belastingdienst vereiste documenten zijn als volgt:

Petitie waarin om registratie wordt verzocht

Statuten (één origineel)

Kopie van het huurcontract met het geregistreerde adres van het bedrijf

Als het proces zal worden gevolgd door een volmacht, moet een volmacht worden afgegeven waarin specifiek de bevoegdheid wordt getoond om namens het bedrijf op te treden voor de belastingdienst om een fiscaal identiteitsnummer of mogelijk fiscaal identiteitsnummer te verkrijgen.

Bankrekeningen

In de afgelopen jaren heeft de Turkse Republiek de processen om een bankrekening in Turkije te openen voor buitenlanders verlicht door middel van een aantal voorschriften om de investeringen te vergroten en het voor buitenlanders gemakkelijker te maken. Deze regelgeving stelt een buitenlander die naar Turkije is gekomen om te werken in staat om gemakkelijk geld naar zijn familie in het buitenland te sturen, ze zullen het dagelijks leven van een buitenlander gemakkelijker maken door te kunnen profiteren van bankprocessen en ze zullen ervoor zorgen dat de investeringen en financiële bedrijfsactiviteiten van buitenlanders aanzienlijk sneller worden gerealiseerd en nog veel meer voordelen. De openingsprocedures van een bankrekening voor buitenlanders variëren echter van bank tot bank. Hoewel het bij sommige banken niet lang duurt, kan het bij andere het tegenovergestelde zijn. Enkele grote Turkse banken zijn İş Bankası (İsbank), Yapı Kredi Bankası, TEB, QNB Finansbank, Halkbank, Vakıfbank, ING Bank, Akbank, Ziraat Bankası and Garanti Bankası.

Wat is de procedure?

Er zijn twee soorten het openen van een bankrekening voor buitenlandse staatsburgers in Turkije; de eerste is de procedure om een bankrekening voor personen te openen en de tweede is voor rekeningen op naam van een bedrijf.

De juridische procedures en principes om een buitenlandse burger in staat te stellen een bankrekening in Turkije te openen, worden hieronder opgesomd:

Allereerst moet de persoon die een bankrekening wil openen, een correspondentieadres bepalen.

Buitenlanders moeten een fiscaal nummer hebben om een bankrekening in Turkije te kunnen openen. De buitenlandse burger kan een potentieel belastingnummer krijgen door persoonlijk een staatsbelastingkantoor te bezoeken binnen een tijd die afhangt van de afstand van het kantoor.

Met het belastingnummer dat hij van de belastingdienst ontvangt, kan de buitenlander een bankrekening openen en bankprocessen realiseren.

Sommige banken vragen mogelijk om een gsm-nummer van hun klanten. De buitenlandse burger moet daarom een telefoonnummer aanschaffen bij een Turkse exploitant.

De juridische procedures en principes om een buitenlandse onderneming in staat te stellen een zakelijke bankrekening in Turkije te openen, worden hieronder opgesomd:

In tegenstelling tot persoonlijke bankrekeningen kunnen zakelijke rekeningen alleen worden geopend door een bestuurder die een tekenbevoegdheid bezit.

Een fiscaal nummer moet worden aangevraagd bij het belastingkantoor van het bedrijf. Het bedrijf waarvoor een bankrekening moet worden geopend, hoeft niet in Turkije te zijn gevestigd of financiële activiteiten te hebben in Turkije. Het is voldoende om een correspondentieadres te hebben.

Om een rekening te openen, doet de bevoegde bestuurder een aanvraag bij de bank, samen met het belastingnummer en alle documenten van het bedrijf die zijn vertaald en goedgekeurd door de notaris of het consulaat. Deze bedrijfsdocumenten zijn de belangrijkste; bedrijfsovereenkomst, handelskamer registratie, handelsregister, oprichtings- en activiteit documenten en indien beschikbaar licenties.

İşbank: het openen van een bankrekening bij İşbank is snel en gemakkelijk. Het is noodzakelijk om de onderstaande documenten te verzamelen en een aanvraag in te dienen bij het dichtstbijzijnde İşbank-filiaal.

Een geldig paspoort niet ouder dan 10 jaar of een geldige verblijfsvergunning (als beide niet beschikbaar zijn, en een officieel document dat is goedgekeurd door het Turkse ministerie van Financiën dat het nationale identiteitsbewijs valideert, wordt dit geaccepteerd)

Uw buitenlands identificatienummer of fiscaal identificatienummer

Bewijs (kopie van elektriciteits-, water-, aardgas- of telefoonrekening gericht op uw naam en van de laatste drie maanden) van uw geldige woonadres in Turkije of het afgedrukte adres op uw paspoort

Garantibank: Bezoek het kantoor om een wachtwoord voor Mobiel/Online Bankieren te krijgen om een rekening te kunnen openen.

Akbank: bezoek het filiaal om een bankrekening te openen of een wachtwoord voor internetbankieren te krijgen of bel de dienst voor expatbankieren van de Akbank.

Ziraat Bankası: Om een zichtrekening in vreemde valuta of een lopende rekening in Turkse lira te openen, kun je een aanvraag indienen bij onze kantoren of ons internetkantoor.

5.6.6. Stap 6: Milieubeschermingswetten en -regels en het aanvragen van vergunningen

De milieuwetgeving en de secundaire wetgeving regelen de bescherming van het milieu en bestraffen elke handeling die in strijd is met de regels van de wetgeving en die het milieu kan vervuilen. Het ministerie van Milieu en Verstedelijking treedt op als regelgevende instantie via de provinciale directies. Afhankelijk van de aard en het type activiteit kunnen investeerders worden verplicht om milieueffectrapporten en milieuvergunningen te verstrekken. Het niet naleven van de Turkse milieuwetgeving kan leiden tot het opleggen van bestuursrechtelijke bepalingen en burgerlijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid

MILIEUVERGUNNINGEN EN BEOORDELINGEN

Milieuvergunningen en -beoordelingen vallen op grond van de milieuwetgeving onder de Regeling omgevingsvergunning en -vergunning en de Regeling milieueffectrapportage. Deze regelgeving introduceert een uitgebreid systeem van vergunningen en vergunningen die op grond van de milieuwetgeving moeten worden verkregen. 7.1.2 Milieueffectrapportage Afhankelijk van het risicoprofiel dat de activiteit van een entiteit ten aanzien van het milieu bezit, kan van een dergelijke entiteit worden verlangd dat zij een milieueffectrapport verstrekken. Voor grootschalige industriële investeringen is het bijna altijd verplicht om een rapport te verstrekken waarin wordt geanalyseerd of de investering aanzienlijke nadelige effecten op het milieu zou hebben. Het rapport zelf is niet voldoende om de goedkeuring van het Ministerie van Milieu en Verstedelijking te verkrijgen voor de uitvoering van het project. De toepasselijke wetgeving vereist ook openbare raadplegingsvergaderingen en beoordeling door een speciale onafhankelijke commissie voordat het ministerie van Milieu en Verstedelijking een besluit "Milieueffectbeoordeling bevestigend" of "Negatief milieueffectbeoordeling" kan uitvaardigen..

In het eerste geval kan de investeerder doorgaan met de investering, onder voorbehoud van het verkrijgen van andere noodzakelijke toestemmingen (indien van toepassing), terwijl de laatste elke toekomstige activiteit in verband met de investering beperkt. Bovendien kon voor de activiteiten die onderworpen zijn aan een milieueffectrapportage zonder de MEB-bevestigende beslissing, geen andere openbare procedure zoals aanbestedingen, stimulansen en goedkeuringen van plannen worden uitgevoerd. EIA gedraagt zich als een voorwaarde voor hele andere procedures.

Milieuvergunningen

Investeerders zijn verplicht om ofwel een "Milieuvergunning" of een "Milieuvergunning en licentie" te verkrijgen, afhankelijk van de impact van hun activiteiten op het milieu. Het Ministerie van Milieu en Verstedelijking geeft een "Milieuvergunning" af in verband met luchtmissie, omgevingslawaaï, diepzeelozing of lozing van gevaarlijk afval vanuit een faciliteit. Investeerders moeten een "Milieuvergunning en licentie" verkrijgen met betrekking tot de technische toereikendheid van de desbetreffende faciliteit. Elke vergunning en elke vergunning afgegeven onder de milieuwetgeving is 5 jaar geldig vanaf de datum van uitgifte en kan daarna worden verlengd met periodes van 5 jaar. Als algemene regel geldt dat entiteiten die actief zijn in de sectoren energie, mijnbouw, constructie en bouwmaterialen, metaal, chemicaliën, oppervlaktecoating, bosproducten, voedsel, landbouw en veeteelt, en afvalbeheer, moeten beschikken over een 'milieuvergunning' of een "Milieuvergunning en licentie", afhankelijk van hun productiecapaciteit en hun lozingsisen. Zelfs als een entiteit niet onderworpen is aan een vergunning op grond van de milieuwetgeving, moet ze hieraan voldoen tijdens het uitoefenen van activiteiten.

Andere milieuverplichtingen

Hoewel de meeste milieuverplichtingen worden gedekt door (i) Milieuwetgeving, (ii) Milieuvergunningen en-vergunningenverordening en (iii) Milieueffectbeoordelingsverordening, zijn andere (met name sectorspecifieke) milieuverplichtingen opgenomen in andere verordeningen. Entiteiten moeten ook voldoen aan andere milieuverplichtingen met betrekking tot het werkterrein, gespecificeerd in de verordening industriële luchtverontreiniging, verordening inzake beoordeling en beheer van omgevingslawaaï, verordening bescherming van wetlands, afvalbeheerverordening, verordening olieafvalcontrole, verpakkingen Afvalbeheersingsverordening, de verordening ter beperking van de gevolgen en ter voorkoming van ernstige industriële ongevallen, verordening stralingsveiligheid.

SANCTIES

De milieuwet introduceert een strikte aansprakelijkheidsregeling zonder schuld voor niet-naleving van de wet en vervuiling van het milieu. Vervuilers zijn aansprakelijk voor de schade die het gevolg is van hun handelingen, ongeacht de ernst van de fout. In het geval van een overtreding kan het beschuldigde bedrijf een redelijke termijn krijgen (niet langer dan 1 jaar) om de overtreding te verhelpen, hetgeen het mogelijk maakt sancties te treffen. Hoewel de meeste sancties bestaan in de vorm van een administratieve maatregel, kan het overtreden van de milieuwetgeving en de secundaire wetgeving ook leiden tot strafrechtelijke aansprakelijkheid voor de vervuiler. Voor 2019 kunnen de administratieve boetes wegens niet-naleving van de milieuwet en haar secundaire wetgeving oplopen tot 6.017.320 TRY, afhankelijk van de ernst van de inbreuk. Elk jaar wordt het van toepassing zijnde bestuursrecht verhoogd volgens een door de voorzitter bekendgemaakt tarief.

5.6.7. Stap 7: Privacy / bescherming van persoonlijke gegevens (een zakelijke website maken)

De Algemene Verordening Gegevensbescherming ("AVG") is in mei in werking getreden - zoals elk bedrijf in Europa weet. Turkije heeft vergelijkbare wetgeving, hoewel er enkele verschillen zijn. Bedrijven die zaken doen in Turkije, moeten weten hoe deze wetten in de praktijk werken.

De Turkse gegevensbeschermingswet ("DPL"), die in 2016 werd aangenomen, gaat vergezeld van andere voorschriften en communiqués, terwijl ontwerpversies van secundaire wetgeving zijn gepubliceerd door de toezichthoudende autoriteit van Turkije, de Raad voor de bescherming van persoonsgegevens ("DPB"). Door deze wijzigingen moeten gegevensbeheerders voldoen aan meerdere verplichtingen bij het omgaan met persoonlijke gegevens, terwijl de wetgeving ook van invloed is op

elke werknemer, waardoor het belangrijk is voor bedrijven die in Turkije actief zijn om de gevolgen van nalatigheid te begrijpen..

Bij het onderzoeken van de verschillen tussen DPL en AVG, is het belangrijkste punt hoe deze van invloed zijn op bedrijven die in Turkije actief zijn. Afkomstig uit EU-richtlijn 95/46 / EG, biedt DPL verschillende toevoegingen en herzieningen. Hoewel het bijna allemaal dezelfde principes voor eerlijke informatie bevat, staat DPL geen interpretatie van "compatibele doeleinden" toe, terwijl verdere verwerking ten strengste verboden is. Als gegevens worden verzameld voor een doel waarvoor de betrokkene toestemming heeft gegeven, kan de verantwoordelijke deze voor een ander doel gebruiken, mits aanvullende specifieke toestemming wordt gegeven, of als verdere verwerking nodig is voor wat als gerechtvaardigde belangen worden beschouwd.

Gronden voor verwerking onder DPL zijn vergelijkbaar met die welke van toepassing zijn op AVG, behalve dat expliciete toestemming vereist is wanneer gevoelige en niet-gevoelige persoonsgegevens worden verwerkt - een veel tijdrovender proces. Op het eerste gezicht zou een dergelijke lastige verplichting DPL een hoger niveau van gegevensbescherming moeten bieden dan de AVG. De definitie van expliciete toestemming van de DPL moet echter worden vergeleken met de reguliere toestemming van de AVG. Beide vereisen "vrij gegeven, specifieke en geïnformeerde toestemming", maar de AVG bepaalt ook dat er een "ondubbelzinnige indicatie moet zijn van de wensen van de betrokkene waarmee hij of zij, door een verklaring of door een duidelijke bevestigende handeling, akkoord gaat met de verwerking van persoonlijke gegevens die op hem of haar betrekking hebben."

Onder DPL is de grensoverschrijdende doorgifte van persoonsgegevens naar een derde land eveneens lastig: het land van bestemming moet voldoende beschermd zijn, volgens criteria die door de DPB zijn bepaald. Als alternatief moeten partijen zich committeren om voldoende bescherming te bieden die voldoet aan de goedkeuring van DPB. Maar DPL omvat ook het volgende: "In gevallen waarin de belangen van Turkije of de betrokkene ernstig worden geschaad, zullen persoonlijke gegevens alleen naar het buitenland worden overgedragen na goedkeuring van de Raad na het inwinnen van de mening van relevante openbare instellingen en organisaties." Dit verplicht verwerkingsverantwoordelijken om te beoordelen of een doorgifte mogelijk ernstige schade zou kunnen berokkenen, en als dat het geval is, hebben ze de goedkeuring van de DPB nodig. Het is echter onduidelijk hoe dergelijke belangen moeten worden bepaald.

AVG vereist dat verwerkingsverantwoordelijken interne dossiers bijhouden, hoewel er geen algemene vereiste is om zich te registreren bij de gegevensbeschermingsautoriteiten, terwijl DPL een hybride oplossing biedt, die registratie- en archiveringsvereisten combineert: een registratiemechanisme dat verwerkingsverantwoordelijken verplicht zich te registreren bij een verwerkingsverantwoordelijke ' register. Het ontwerp-DPB-verordening vereist dat ze hun inventaris van de verwerking van persoonsgegevens en het beleid voor het bewaren en vernietigen van persoonsgegevens aan de DPB overhandigen voordat ze hun registratie voltooien. Voor elk bedrijf dat onderhevig is aan zowel DPL als AVG, is de beste manier om dubbele nalevingsinspanningen te voorkomen het formuleren van een flexibel nalevingsmodel dat voldoet aan de eisen van regelgevende autoriteiten in meerdere rechtsgebieden..

Voor meer Informatie [HIER](#).

5.6.8. Stap 8: Verzekering

Het [socialezekerheidsstelsel in Turkije](#) is overwegend vergelijkbaar met het Bismarck-model, een van de vier basisverzekeringssystemen: Continentaal Model (Bismarck), Liberalistisch Model (Beveridge), Noord-Europees Model en Mediterraan Model. Het Bismarck-model verwijst naar een systeem waarbij de premies die worden betaald over het loon van werknemers op basis van hun verzekeringsstatus, worden verzameld in een gemeenschappelijke pool en de uitkeringen worden verstrekt op basis van de betaalde premies, alleen wanneer er recht op ouderdomspensioen is. Het bedrag van de uitkeringen die aan de verzekerden worden toegekend in geval van pensionering, ongeval en ziekte hangt af van het inkomen dat ze voorheen hadden. De belangrijkste actoren in dit systeem zijn werknemers, werkgevers en vertegenwoordigers in de publieke sector. Dit systeem heeft meer regelgevende maatregelen op de arbeidsmarkt dan een liberalistisch systeem, wat de flexibiliteit van de arbeidsmarkt belemmert. Tegelijkertijd zijn er strikte regels en mechanismen voor collectieve onderhandelingen naar voren gekomen.

Het Turkse socialezekerheidsstelsel heeft ook enkele elementen van het mediterrane model en het Bismarck-model. Het mediterrane model is afgeleid van het continentale model en vertoont gelijkenis met dit model in die zin dat de betaalde sociale verzekeringspremies een basis vormen voor toekomstige sociale uitkeringen. Een ander aspect van het mediterrane model dat vergelijkbaar is met het Turkse model, is de omvang van de informele economie. Om deze reden dekt het systeem niet veel mensen; sociale risico's worden echter geprobeerd uit te sluiten door middel van familiebanden. Dit model heeft de concepten van de traditionele gezins- en agrarische samenleving op de voorgrond geplaatst; dus mensen worden ondersteund door hun families zonder te overwegen of de staat al dan niet uitkeringen verstrekt in geval van verlies inkomstenderving of sociale risico's.

Door deze hervorming is een aantal structurele wijzigingen aangebracht in het Turkse socialezekerheidsstelsel. Er is een overgang gerealiseerd van het systeem dat verschillende rechten geeft aan verschillende beroepsgroepen naar het systeem dat de eenheid van standaarden en normen op het gebied van pensioenverzekeringen waarborgt. Met als doel de duurzaamheid van het systeem te waarborgen, hebben deze structurele veranderingen niet geleid tot afwijking van het mediterrane model-continentale model.

Hervorming van de sociale zekerheid

Sinds de jaren negentig doen zich een aantal financiële problemen voor in het Turkse socialezekerheidsstelsel als gevolg van verschillende redenen, zoals de invoering van vervroegde uittreding, hoge percentages niet-geregistreerde arbeid, inkomensvervangende, lage premie-inningen en inkomsten waarvoor premies zijn betaald. Dit systeem omvat niet de hele bevolking en biedt onvoldoende waarborgen tegen armoede. Het op niet-systematische wijze verlenen van diensten door verschillende sociale zekerheidsinstellingen belemmert de eenheid van normen inzake rechten en plichten van werknemers. Het werd verplicht om hervormingen door te voeren in het socialezekerheidsstelsel als gevolg van al deze problemen en de vergrijzing van de bevolking, wat een van de belangrijkste factoren is die de financiële houdbaarheid van het systeem beïnvloeden.

Met het oog op de herstructurering van het socialezekerheidsstelsel werd in 2008 een hervorming doorgevoerd toen wet nr. 5510 in werking trad om oplossingen te zoeken voor de prominente problemen, zoals het bestaan van een toenemend tekort van het systeem en verschillende implementaties die de instellingen hadden in het verstrekken van gezondheids- en verzekeringsdiensten.

Het primaire doel van de hervorming van de sociale zekerheid is het creëren van een rechtvaardig, gemakkelijk toegankelijk en financieel duurzaam socialezekerheidsstelsel dat een effectievere bescherming tegen armoede biedt.

De hervorming van de sociale zekerheid bestaat uit 4 complementaire componenten:

Universele ziektekostenverzekering die rechtvaardige, beschermende en kwaliteitsvolle gezondheidszorg biedt voor de hele bevolking,

Een hulpsysteem dat alle hulpbehoevenden in staat stelt toegang te krijgen tot de diensten met een combinatie van niet op premie- of bijdragebetaling berustende betalingen en ongeorganiseerde sociale uitkeringen,

Een enkel pensioenregime met inbegrip van takken van verzekeringen op korte en lange termijn, afgezien van ziektekostenverzekeringen,

Een nieuwe institutionele structuur die het dagelijks leven van onze burgers vergemakkelijkt door middel van moderne en efficiënte diensten.

De hervorming van de sociale zekerheid omvat met name de regelgeving met betrekking tot de verbetering van het pensioenstelsel en de uitgaven. Vanuit dit oogpunt is er een reeks wijzigingen aangebracht in het vervangingspercentage voor pensioenen, de actualiseringscoëfficiënt, het aantal betaalde premiedagen en leeftijdparameters en is een overgangperiode voorzien. Aangezien de vorige regels worden gevolgd tot de voltooiing van de overgangperiode, kan het effect van deze parametrische veranderingen op het tekort op de sociale zekerheid op korte termijn pas in de jaren 2040 worden waargenomen..

De hervormingen die tot nu toe zijn doorgevoerd, zijn gericht op het vergroten van de dienstverlening voor verzekerden en het wegwerken van gebreken in het socialezekerheidsstelsel. In dit kader zijn er diverse regelingen getroffen op het gebied van zowel ziektekosten als pensioen, zodat verzekerden op de kortst mogelijke tijd diensten kunnen ontvangen. Er zijn een aantal implementaties in de praktijk gebracht om de toegang van verzekernemers tot ziekenhuisdiensten te vergemakkelijken en de relevante procedure die lang wachten vereist, is opgestart om het via internet te doen.

Het primaire doel van een mensgericht systeem is het verlenen van diensten op lokaal niveau. Om deze reden is het systeem waarbij diensten vanuit het centrum werden verleend opgeheven en zijn in veel districten centra voor sociale zekerheid gebouwd om verzekernemers op lokaal niveau in staat te stellen gemakkelijk diensten te ontvangen.

Financiering van sociale zekerheid

Sociale zekerheid wordt over het algemeen gefinancierd door premies of bijdragen die worden geïnd bij werknemers, werkgevers en de staat over de hele wereld.

Er zijn twee manieren om het socialezekerheidsstelsel te financieren:

Kapitalisatie- of spaarmethode (fondsbeheer)

Pay as you go (toewijzings) methode

De pay-as-you-go-methode wordt gebruikt voor de financiering van het socialezekerheidsstelsel in Turkije. Onder het Turkse socialezekerheidsstelsel worden premies geïnd voor lange en korte termijn verzekeringen; werkloosheidsverzekering en universele ziektekostenverzekering. Om de effecten van

vervroegde uittreding op de nationale economie te verminderen, wordt er socialezekerheidspremie geïnd van gepensioneerden die na hun pensionering doorwerken.

De volgende tabel geeft een overzicht van de verzekeringsbranches en het premietarief dat in deze branches wordt betaald:

Personen die premies betalen

Personen die premies betalen, variëren afhankelijk van de status van verzekerden:

De premies voor lange termijn- en korte termijn verzekeringen, universele ziektekostenverzekeringen en werkloosheidsverzekeringen van de personen die met een dienstcontract (werknemers) werken, worden door hun werkgevers aan de sociale zekerheidsinstelling betaald door aftrek van het bedrag dat gelijk is aan de premie die over het totale inkomen is geïnd van het loon van de werknemers en het optellen van het door de werkgevers te betalen premiebedrag.

De premies voor lange termijn- en korte termijn verzekeringen en universele ziektekostenverzekeringen van de personen die voor eigen naam en rekening werken (werkgevers) moeten door henzelf aan de sociale zekerheidsinstelling worden betaald.

De premies voor de lange termijnverzekering en de universele ziektekostenverzekering van ambtenaren worden betaald aan de sociale zekerheidsinstelling door de openbare instelling waar ze werken door het bedrag dat gelijk is aan de premie die over het totale inkomen wordt geïnd, af te trekken van het salaris van de ambtenaar en het bedrag toe te voegen van door de instelling te betalen premie.

De premies voor de lange termijnverzekering en de universele ziektekostenverzekering van optionele verzekerden worden door henzelf aan de sociale zekerheidsinstelling betaald.

5.6.9. Stap 9: Human Resources Management

Volgens de Turkse wet is de arbeidswetgeving van toepassing op bijna alle werknemers, ongeacht de grootte van de werkgever waarvoor ze werken. Het belangrijkste stuk arbeidswetgeving in Turkije is de arbeidswet. Andere belangrijke stukken wetgeving met betrekking tot arbeidsaangelegenheden zijn de volgende: (i) de bepalingen van artikel 14 van wet nr. 1475 die de ontslagvergoedingen regelen, (ii) de arbeids-gezondheids- en veiligheidswet, en (iii) de vakbond en collectief Onderhandelingsovereenkomsten. Bovendien bevat de Turkse Verplichtingscode, een hoofdstuk over arbeidsovereenkomsten, dat van toepassing zal zijn in gevallen waarin de bovengenoemde wetgeving de kwestie niet behandelt.

WERKOVEREENKOMST

Arbeidsovereenkomsten worden anders behandeld dan andere particuliere overeenkomsten naar Turks recht. Het belangrijkste doel van arbeidsovereenkomsten is de werknemer te beschermen en een sociaal evenwicht tussen werknemer en werkgever te behouden. Om ervoor te zorgen dat deze doelstellingen worden bereikt, zijn de wettelijke rechten en voordelen toegekend aan werknemers onder de arbeidswetgeving verplicht en kunnen ze niet contractueel worden uitgesloten of gewijzigd ten nadele van de werknemer. Contractuele regelingen die de wettelijke rechten en voordelen van werknemers onder de arbeidswet versterken, zijn echter toegestaan. Het is verplicht om een schriftelijke overeenkomst uit te voeren als de arbeidsrelatie een of meer jaren duurt. Behalve wanneer een overeenkomst niet is uitgevoerd, moet de werkgever uiterlijk twee maanden na aanvang van het dienstverband een schriftelijk document verstrekken met algemene en bijzondere

voorwaarden met betrekking tot arbeidsomstandigheden, dagelijkse of wekelijkse werktijden, loon en aanvullende salarissen, betalingsvoorwaarden, en bepalingen die zowel de werkgever als de werknemer dienen na te komen bij beëindiging van de overeenkomst. Anders kan aan de werkgever een geldboete worden opgelegd voor elke werknemer die zonder schriftelijke overeenkomst werkt. Als arbeidsovereenkomsten niet op schrift zijn gesteld, zijn ze nog steeds geldig; de werknemer kan echter te allen tijde van de werkgever een document verlangen dat is voorzien van zijn handtekening en waarop de algemene en eventuele bijzondere arbeidsvoorwaarden staan vermeld.

Definitie - Arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd

Volgens de Turkse wet kunnen arbeidsovereenkomsten worden gemaakt voor bepaalde of onbepaalde tijd. Een arbeidsovereenkomst tussen werkgever en werknemer wordt geacht voor bepaalde tijd te zijn aangegaan indien deze schriftelijk is aangegaan en aan een van de volgende voorwaarden is voldaan: (i) indien deze is aangegaan voor bepaalde tijd, (ii) indien termijn afhangt van een objectieve voorwaarde zoals voltooiing van een bepaalde taak, of (iii) als de duur ervan afhankelijk is van de voltooiing van een bepaald doel. Een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd kan niet meer dan één keer worden verlengd, behalve wanneer er een wezenlijke reden is die verlenging rechtvaardigt. Voldoet een arbeidsovereenkomst niet aan bovenstaande voorwaarden, dan wordt deze aangemerkt als een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. 4.2.2 Parttime - Fulltime arbeidsovereenkomsten daarin kan worden bepaald of een werknemer deeltijds of voltijds werkt. Indien de wekelijkse arbeidsduur van de werknemer aanzienlijk lager is dan die van een voltijdwerknemer, wordt de arbeidsovereenkomst aangemerkt als een deeltijdse arbeidsovereenkomst. Een deeltijd dienstverband kan voor onbepaalde tijd of voor bepaalde tijd zijn als aan de arbeidsvoorwaarden voor bepaalde tijd zoals genoemd in het bovenstaande lid is voldaan.

Voor meer informatie:

<https://www.invest.gov.tr/en/library/publications/lists/investpublications/legal-guide-to-investing-in-turkey.pdf>

5.6.10. Stap 10: Patenten en Merkrecht

Het [Turkse patent-instituut](#) biedt effectieve bescherming en wijdverbreid gebruik van industriële eigendomsrechten, zodat de Turkse industrie en technologie een leidende rol spelen in de wereldwijde concurrentie. Het streeft ernaar een toonaangevende instelling te zijn in de wereld van industrieel eigendom.

Missie

- * Om een effectieve bescherming te bieden van patenten, handelsmerken, industriële ontwerpen en andere industriële eigendomsrechten.
- * Bijdragen aan de ontwikkeling van de Turkse economie en technologie door creativiteit en innovatie aan te moedigen.
- * Om het bewustzijn en de kennis van industriële eigendomsrechten in het hele land te verspreiden en samen te werken met de gerelateerde sectoren.
- * Het bieden van een klantgerichte, tijdige en hoogwaardige service om een effectief industrieel eigendomsstelsel te vormen door de juridische, technische en menselijke infrastructuur te versterken.
- * Turkije vertegenwoordigen op internationale platforms en de samenwerking versterken voor de bescherming van de belangen en de ontwikkeling van de Turkse economie.

Normaal gesproken moeten nationale patentaanvragen in het Turks worden ingediend en moet een vertaling daarvan (Engels, Duits of Frans), afhankelijk van de zoekende autoriteit, worden verstrekt bij het aanvragen van de zoekopdracht. Een nationale patentaanvraag mag echter ook in het Engels, Duits of Frans worden ingediend, op voorwaarde dat een extra vergoeding wordt betaald voor het binnen een maand leveren van de vertaling in het Turks.

Vereisten voor een nationale patentaanvraag in Turkije

Aanvragers moeten de volgende items aanleveren om te voldoen aan de basisvereisten die de wet voorschrijft:

- Verzoek van indiening van het aanvragen van subsidie voor een nationale aanvraag,
- een beschrijving van de uitvinding,
- een of meer claims,
- eventuele tekeningen waarnaar wordt verwezen in de beschrijving of conclusies,
- een samenvatting,
- betaling van de officiële vergoedingen.

Onderzoeksfase

Officiële vergoeding: Officiële vergoeding van de bevoegde beoordelingsinstantie.

Als de aanvrager een beoordelingsinstantie selecteert die ook voor dezelfde aanvraag handelde als de onderzoekende instantie, gelden speciale kortingen. Beoordelings- en onderzoekende instanties hoeven echter niet noodzakelijk dezelfde te zijn.

Het Turkse Patentbureau past een “beoordelingscyclus” toe als het eerste beoordelingsrapport een negatief advies bevat. Aanvrager wordt vervolgens uitgenodigd om te reageren op het eerste beoordelingsverslag en moet opnieuw een vergoeding betalen (tweede cyclus). Bevat het tweede beoordelingsrapport nog een negatief oordeel over de patenteerbaarheid, dan wordt een derde kans, eigenlijk de laatste kans, gegeven om de bezwaren in het negatieve rapport weg te nemen waarbij aanvrager opnieuw een vergoeding moet betalen (derde cyclus). Als in het derde beoordelingsrapport geen enkele claim wordt toegelaten, wordt de aanvraag uiteindelijk afgewezen. Als in de onderzoekbeoordelingsrapporten wordt verwezen naar ten minste één claim als patenteerbaar, kan de aanvraag overgaan tot toekenning op basis van de toegestane claim (s).

Zodra de aanvraag door de TPI aanvaardbaar is bevonden, wordt de aanvrager verzocht de bovengenoemde subsidievergoeding te betalen om tot toekenning over te gaan en deze in het officiële bulletin te publiceren. Turkse patentaanvragen zijn onderhevig aan vernieuwingstaxen vanaf het tweede en elk daaropvolgend jaar, berekend vanaf de datum van indiening van de aanvraag. Een vernieuwingstax is verschuldigd op dezelfde dag van de maand van het jaar van de indiening van de nationale patentaanvraag. Doet de aanvrager dit niet, dan kan de verlenging alsnog binnen een extra termijn van zes maanden met toeslag worden betaald.

Het niet betalen van de verlengingskosten binnen de extra 6 maanden leidt tot verlies van rechten, wat alleen kan worden verholpen met een verzoek om herstel van rechten. TPI past strikt het criterium "alle zorgvuldigheid" toe, dusdanig dat de reden voor het falen werd veroorzaakt door onvoorziene redenen en de aanvrager er alles aan heeft gedaan om geen verlies van rechten te veroorzaken.

In beroep gaan

Normaal gesproken kunnen beslissingen van de TPI onder de aandacht worden gebracht van de raad van heronderzoek en evaluatie (Board of Re-examination and Evaluation) die optreedt als een soort bestuur van beroep. Beslissingen die betrekking hebben op inhoudelijke zaken zoals patenteerbaarheid, wijken in het algemeen echter niet af van de bevindingen uit de beoordelingsrapporten. Daarom beoordeelt deze Raad vooral procedurele zaken, zoals of er ooit een procedurele overtreding heeft plaatsgevonden in de verleningsprocedure. Tegen beslissingen van dit college kan beroep worden aangetekend bij de gespecialiseerde IE-rechtbanken in Ankara.

Opposities / opmerkingen van derden

Het huidige patentrecht staat geen opposities toe na verlening van de verleende patenten in Turkije. Evenals een procedure na de toekenning mogen derden alleen doorgaan met het indienen van een rechtszaak met het verzoek om nietigheid van het betrokken patent bij de bevoegde rechtbanken.

Waarnemingen van derden zijn echter alleen toegestaan op bepaalde punten van de toekenningsprocedure. Daarom hebben waarnemingen die op andere tijdstippen van de procedure zijn ingediend helemaal geen effect.

Het eerste punt is dat waarnemingen binnen zes maanden na publicatie van het beoordelingsverslag in het officiële bulletin kunnen worden ingediend. Dit zou geen wezenlijk effect hebben als de beoordelingen niet in twee talen worden ingediend (d.w.z. Turks en de taal van de bevoegde beoordelingsinstantie) simpelweg omdat de buitenlandse beoordelingsinstantie de aanmerkingen moet kunnen interpreteren. Aanmerkingen kunnen door de aanvrager in overweging worden genomen en kunnen worden beschouwd als een waarschuwing die de aanvrager ertoe aanzet om de reikwijdte van de claims te beperken of zelfs de aanvraag in te trekken, afhankelijk van de relevantie van de huidige geciteerde stand van de technologie.

De aanvrager heeft echter ook de kans om de aanmerkingen te negeren en een niet-onderzocht patent aan te vragen. Dit verzoek wordt gepubliceerd in het officiële bulletin en geeft derden de kans om de aanvraag te onderzoeken en samen met dit verzoek om hun aanmerkingen in twee talen in te dienen (d.w.z. Turks en de taal van de bevoegde beoordelingsinstantie). Zoals opgemerkt, wordt het beoordelingsverzoek gedaan door de derde partijen en daarom moeten de relevante vergoedingen door hen worden betaald. Houd er rekening mee dat er geen andere mogelijkheid is om aanmerkingen in te dienen in volgende fasen, zoals in de beoordelingsprocedure.